

พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยศิลปากร (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๖
เป็นปีที่ ๑๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย
มหาวิทยาลัยศิลปากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ กันยายน ๒๕๐๖

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๖ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใดเป็นศาสตราจารย์ อาจารย์ ผู้สอน หรือเจ้าหน้าที่ ซึ่งดำรงตำแหน่งประจำอยู่ในมหาวิทยาลัยศิลปากรมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีอายุยังไม่ครบหกสิบปีบริบูรณ์ และมีลักษณะต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งออกตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติโอนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร ไปสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๐๒ ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามกฎหมายว่าด้วยการโอนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร ไปสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี และให้ถือว่าเป็นข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน นับแต่วันที่ผู้นั้นเข้าดำรงตำแหน่งประจำ

ในมหาวิทยาลัยศิลปากร ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งคณะกรรมการข้าราชการมหาวิทยาลัยกำหนดให้เป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญหรือกระทรวงการคลังกำหนดให้เป็นลูกจ้าง

ผู้ใดไม่มีวิทยฐานะ อายุ และลักษณะตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญหรือลูกจ้าง นับแต่วันที่ผู้นั้นเข้าดำรงตำแหน่งประจำในมหาวิทยาลัยศิลปากร

มาตรา ๔ การบรรจุศาสตราจารย์ อาจารย์ ผู้สอน หรือเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓ เข้าชั้น อันดับ และขั้นเงินเดือน ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะกรรมการข้าราชการมหาวิทยาลัย และสำนักงบประมาณ จะได้ตกลงกัน

เพื่อประโยชน์ในการเลื่อนชั้น อันดับ และขั้นเงินเดือน ให้นับเวลาในระหว่างที่ผู้นั้นได้รับเงินเดือนในชั้น อันดับ และขั้นเงินเดือนครั้งสุดท้ายก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นเวลาราชการติดต่อกับเวลาที่เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในชั้น อันดับ และขั้นเงินเดือนที่ได้รับการบรรจุตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้ถือว่าผู้ที่ได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามมาตรา ๓ เป็นข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ กันยายน ๒๕๐๖

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการเพื่อคำนวณบำเหน็จ
หรือบำนาญของผู้ที่ได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ
ข้าราชการพลเรือนวิสามัญ หรือลูกจ้าง ตามมาตรา ๓ ให้นับ
เวลาราชการตั้งแต่วันที่ผู้นั้นเข้าดำรงตำแหน่งประจำใน
มหาวิทยาลัยศิลปากร ติดต่อกับเวลาที่เป็นข้าราชการพลเรือน
สามัญ ข้าราชการพลเรือนวิสามัญ หรือลูกจ้าง

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อ
ปรับปรุงเจ้าหน้าที่ทางวิชาการและธุรการของมหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่ง
มีฐานะเป็นลูกจ้าง ให้เป็นข้าราชการพลเรือน เพื่อส่งเสริมฐานะของ
เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานการศึกษาด้านนี้ด้วยดีตลอดมาให้นั่นคงเช่นเดียวกับ
ข้าราชการ จึงได้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายนี้